

POMERAJ U KÔDU
MOVE IN CODE

SMIC.

POMERAJ U KÔDU
MOVE IN CODE

SMIC.

SMIC. Pomeraj u kôdu Move in Code

25. septembar - 6. oktobar 2023. Galerija SULUV, Novi Sad

*Učesnici: Nađa Balać, Miloš Fath, Ivana Tomanović, Katarina Stević,
Marko Dokić, Sara Mladenović, Dunja Berar, Jelena Ostojić,
Dimitrije Despotovski, Viktoria Semi, Mirjana Milovanović.*

Program novih umetničkih praksi Udruženja / New Artistic Practices of the Association Programme

Savez udruženja likovnih umetnika Vojvodine, Srbija / The Union of Associations of Fine Artists of Vojvodina, Serbia

Projekat realizuje Savez udruženja likovnih umetnika Vojvodine kroz program *Novih umetničkih praksi* i platforme *SMIC. pokretna forma*. Program novih umetničkih praksi Udruženja ima za cilj afirmaciju novomedijske umetničke prakse, kao i osnaživanje produkcijskih kapaciteta u toj oblasti. SULUV kroz *SMIC* oznaku realizuje potprojekte: *SMIC. pokretna forma*; *Art Body Art*, *Pomeraj u kôdu*. Podržavajući umetničke izraze koji zastupaju interdisciplinarni pristup, *SMIC* otvara polje za medijske instalacije i prostorna rešenja koji na ciljan način prenose kompleksne sadržaje i omogućavaju da se informacije dožive. Istovremeno, podstiče se i kritičko sagledavanje pokretačke uloge tehnologije u nastajanju novih umetničkih formi. U razvojnom smislu projekat ima za cilj da angažovanim pristupom kroz edukativne, publikovane kategorije, podstakne umetničko-istraživačke postupke i realizacije. *SMIC* je koncipiran da kroz multimedijalne umetničke jezike istražuje, podstiče i razvija umetničke prakse koje se bave fenomenom pokreta.

Projekat ***Pomeraj u kôdu*** baziran je na istraživanju slike digitalnih medija (nove ekranske slike i simulacije) u kojima su različiti prikazi na osnovu piksel i/ili vektorske slike. Tema u tehnološkom smislu je *kôd* koji u sadržaju emituje neku vrstu ne/uočljivog procesa (KOD-a), pokreta delovanja koje je na granici vidljivog, intuitivnog, doživljenog. *Kôd*, kao simbol, koji sugeriše na kretanje forme i oblika, zvuka, svetla, boje... kojim se omogućuje kretanje, akcija, interakcija, pretvaranje jednog oblika komunikacije u drugi. Projekat je koncipiran u istraživanju minimalnih pokreta (kretanja) unutar koda digitalnog zapisa. Funkcionisanje pokretne slike zadato je putem određenih kodova, programiranih zapisa, senzora i sl. Različitim tehnološkim i medijskim procesima ovi pokreti su određeni, pozadinskim osvetljenjem, ekranskim prikazom, koloritom, šumom i sl. Ovo istraživanje se oslanja na polje novo-medijskih umetničkih praksi i usmerava na široku primenu i društvenu potrebu kretavnosti i stvaralaštva omogućenu svima.

Istraživanje se odvija kroz timski rad autora, učesnika u posmatranju, analizi i likovnim rešenjima percipiranih iz ekranske (digitalne) slike. Upravo ovaj sadržaj i opažanja usmerava autore da se u svojim višemedijskim realizacijama, oslone na isticanje nevidljivih i vizibilnih svojstava digitalnog pokreta i sadržaja. Uspostavljanjem relacija između različitih umetničkih kategorija, projektom se otvara polje eksperimentalnog istraživanja, s fokusom na interaktivnosti, interdisciplinarnosti i novim tehnologijama u ostvarivanju umetničkih radova. Postavljeni modeli ovih vizuelnih dinamičkih alata koji omogućavaju dalje upravljanje nastaju kao deo timskog rada mladih umetnika i programera. Realizacija projekta odvija se u saradnji sa Akademijom umetnosti Novi Sad, u kojoj su uključeni studenti i profesori u timskom ili samostalnom radu (učesnici/e): Nađa Balać, Miloš Fath i Ivana Tomanović, Katarina Stević i Marko Dokić, Sara Mladenović, Dunja Berar, Jelena Ostojić i Dimitrije Despotovski, Viktorija Semi, Mirjana Milovanović. Autor i koordinator projekta, Goran Despotovski.



Pomeraj u kôdu

Jelena Guga

Izložba *Pomeraj u kodu* na jednom mestu daje kolektivni presek, sistematizaciju i dijagnozu ne samo savremenog pogleda na problem odnosa čoveka kao telesnog, biološkog bića i mašine kao programiranog automatona, već istovremeno daje i uvid u potencijalni smer dalje evolucije ovog kompleksnog odnosa. U promišljanju koegzistencije čoveka i tehnologije, umetnost ima poseban značaj u postavljanju ontoloških i strukturalnih pitanja, ali i u preispitivanju i preosmišljanju funkcionalnih i kreativnih uloga koje će ova dva međuzavisna entiteta imati u budućnosti.

Kao skup radova mladih autora, prevashodno studenata u oblasti novomedijske umetnosti, koji se nalaze na početku svojih istraživačkih, diskurzivnih i ekspresivnih praksi, *Pomeraj u kodu* odiše svežinom i nudi novu perspektivu u tretmanu i izvođenju umetničkog dela, koja se, dosledno kroz sve radove, više ne zasniva samo na tehnologiji (mašini) kao sredstvu ili mediju za realizaciju umetničkog dela, već podrazumeva daleko dublji i intimniji odnos čoveka sa mašinom, koji seže skoro do nivoa nove, zajedničke telesnosti. Ovaj generacijski „skok“, u kome se telo više ne posmatra samo kroz prizmu svoje tehnološke amplifikacije i prodiranja u digitalne, softverske prostore, već naprotiv, i tehnologija počinje da se redefiniše u odnosu na svoju haptičnost, volumen i intervenciju u realnom, fizičkom prostoru, rezultat je kvalitativne razlike u načinu razmišljanja, razumevanja i simbioze koju sa tehnologijom imaju generacije rođene i odrasle u hiper-tehnološkom i hiper-povezanom svetu Interneta, a koje i kroz svoj umetnički izraz ispoljavaju kritičku misao.

Tako se, na primer, u instalaciji „Konverzija“ Jelene Ostojić i Dimitrija Despotovskog, uloga materijalnosti kablova redefiniše od objekata koji su simbol i aktivator tehnološke konekcije, protoka, transfera, ali u pojavnom smislu su poželjno nevidljivi, sakriveni, do toga da prodiru u fizički prostor i okupiraju ga svojim volumenom, pojavnošću i haptičkom intervencijom nad ljudskim telom. Telo je u direktnom dodiru sa kablovima kao tehnološkom ćelijom, ono se o njih „češe“, dodiruje ih i rasklanja kao punopravne aktere u fizičkom, telesnom svetu u kom ljudsko-tehnološka interakcija kroz pomeraj ostavlja elektronski zvučni trag.

Sam naziv izložbe *Pomeraj u kodu* je pokušaj da se tektonske promene u međusobnom uticaju tehnologije, čoveka i ekosistema identifikuju i opišu. Višeznačnost termina „pomeraj“ ukazuje na kompleksnost ovog problema. S jedne strane, on označava sposobnost fizičkog kretanja, odnosno telesne aktivnosti koja počinje da se pripisuje kodu, ultimativnom sintetičkom konstruktumu. Kod postaje taj koji može da ustupi, da se pomeri, da se pokrene. Aktuelnost ovog fenomena je podvučena naglaskom na tome da se ovaj proces upravo dešava u kodu; da se u njemu budi, generiše i da ga pokreće da postane i učini nešto novo, ontološki drugačije. Sa druge strane, ovaj termin je i transcendentan u tom smislu, da ukazuje da ova promena može da se dogodi samo uz simbiozu i pomoć ljudskog tela čijom se akcijom ili reakcijom ova promena izaziva i usmerava. Ideja o čoveku-mašini problematizovana je u estetski krajnje minimalističkom ali konceptualno snažnom video radu „Svakodnevica“ Viktorie Semi, u kom se autorka bavi osveščivanjem telesnih mehaničkih radnji i njihovom konstitutivnom ulogom u svakodnevnom životu.

Problemu ekranske telesnosti i virtuelne egzistencije pristupaju Miloš Fath i Ivana Tomanović u radu „Insomnia“ fokusirajući se na aspekt telesnosti, dok „View from Above“ Katarine Stević i Marka Dokića ukazuje na nesvesne obrasce ponašanja i kretanja između virtuelnosti i stvarnosti, između kolektivnih i pojedinačnih obrazaca. Kako učitavamo sopstvenu telesnost u kod, kako



je interpretiraju mašine ne samo za druge ljudske subjekte već i za druge algoritamske agente, kakve tragove ostavljamo u digitalnom prostoru i kako se oni reflektuju na čovekovu egzistenciju, samo su neka od pitanja za promišljanje na koje podstiču ovi radovi. Dunja Berar se u radu „Ptičica“ bavi istim problemom, ali u prvi plan stavlja uniformnost društvenih mreža sa kojih nas preplavljuje mnoštvo savršenih profila, „ispeglanih“ osmeha, bora i života koji neprestano traže pažnju i potvrdu drugih, podjednako idealizovanih i pažljivo kreiranih subjekata koji u tom procesu postaju objekti samopotvrđivanja. Ipak, realnost iza tih „fasada“ je mnogo kompleksnija, prljavija, sirovija, i to je ono što „Ptičica“ otkriva kroz QR kodove. Ovde je na delu kritika i razotkrivanje tehnologije kroz medij tehnologije.

Deo izložbe bavi se i pitanjem tehnološki posredovanog odnosa sa prirodom. U interpretaciji autora *Pomeraja u kodu*, čovek i priroda kao biološki organizmi više ne stoje nasuprot tehnologiji i mašinama kao sintetički generisanoj „drugosti“, već sada čovek i mašina postaju jedna hibridna, perceptivna telesnost koja se postavlja nasuprot prirodi kao drugosti koju posmatra, ispituje, definiše i menja iz sopstvenih, novonastalih ontoloških okvira. Priroda je to „drugo“, taj objekat koji postaje predmet pogleda jednog moćnog, ali ranjivog čovek-mašina subjekta. Istovremeno, priroda inspiriše i reflektuje se u razvoju tehnologije, ali i u egzistencijalnosti čoveka kao tehnološkog subjekta. Ova refleksija kao ciklična pojavnost vidljiva je u radovima „Mimesis“ Nađe Balać i „Likvor“ Sare Mladenović.

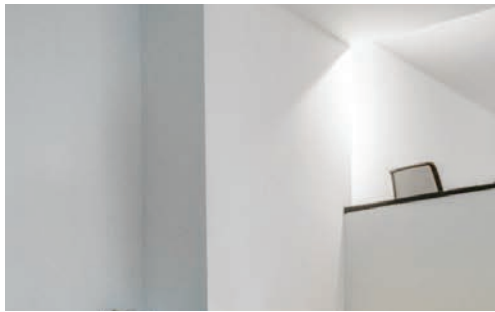
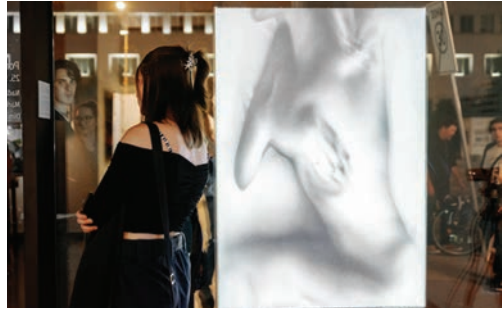


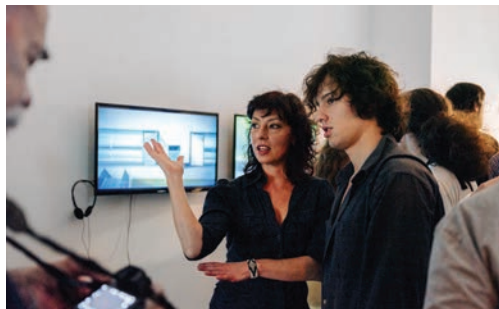
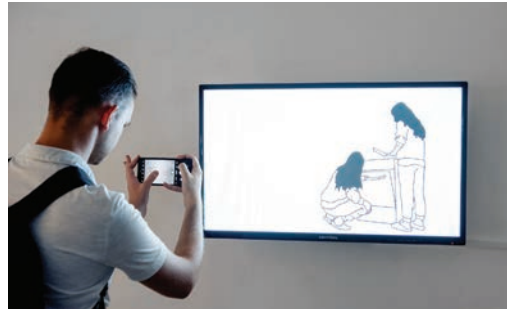
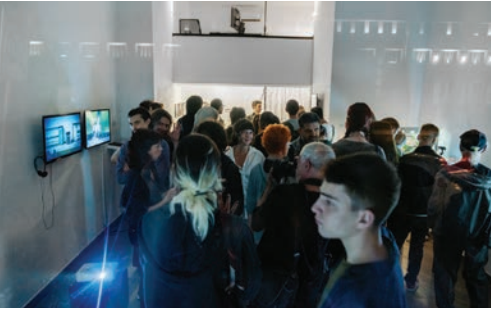
Distopijski pristup i koncepti post-prirode u radu „Između koda i sećanja“ Mirjane Milovanović spojeni su u kolaže fiktivnog i stvarnog. Monumentalni arhitektonski urbani pejzaži bez ljudi, bez života, odaju post-apokaliptičan utisak pojačan naracijom veštačke inteligencije koja spekulativnim istorijskim pripovedanjem i tragovima sećanja vodi posetioce kroz ove predele. U romanu *Prepoznavanje obrazaca*, Vilijem Gibson ispituje odnos sadašnjosti i budućnosti i uviđa kako, za razliku od budućnosti prethodnih generacija, mi nemamo stabilnu sadašnjost iz koje možemo da anticipiramo budućnost. Naša sadašnjost je neizvesna jer se sve menja tako naglo, nasilno i suštinski, da mi zapravo nemamo budućnost, već samo upravljanje rizicima.

Iako na prvi pogled futuristički, rad „Između koda i sećanja“ se itekako, poput Gibsona, bavi sadašnjošću – antropocenski problemi, pandemija, paradigmatičke društvene promene uplivom veštačke inteligencije u sve sfere života, i mnogi drugi izazovi sa kojima se kao društvo danas suočavamo na globalnom nivou, upravo su koren jedne potencijalne budućnosti koju autorka prikazuje.

Umetnički izraz cele izložbe i svih autora okupljenih oko zajedničke teme je jedinstven u tome da se bliskost i jednostavnost povezivanja telesnog sa tehnologijom podrazumeva, da je njihovo jedinstvo preduslov i baza za svako kreativno stvaralaštvo i umetnički izraz. Medij tehnologije evoluiraju u delima ovih autora u aktivnog, ali skoro nevidljivog učesnika stvaralačkog procesa, koga primećujemo i sa kojim saosećamo tek kroz njegove titraje, gličeve i male, svakodnevne nesavršenosti, koje postaju ekspresija njegove specifične telesnosti. *Pomeraj* tako označava i odstupanje od pravila, od bezgrešne egzekucije algoritma. Brišu se oštre granice preciznosti i uvodi se fluidnost i skoro nasumična varijabilnost oblika, interpretacije i reprezentacije, potaknuta interakcijom ljudskog tela i ekrana, ili bilo kog oblika tehnološkog interfejsa kao medijatora i konstituenta stvarnosti.







SMILE





Pomeraj u kôdu

Insomnija

interaktivna instalacija, analogna fotografija sa digitalnim intervencijama

Insomnija aludira na telo kao promenljivu konstantu – opozit u kom zadatu formu oblikuju vreme, kultura, životne okolnosti. Spoj fiksog i varijabilnog koji u svom kontrastu stvara uzbudljivu formu, dok se transformacija odvija u zamršenom kontekstu ličnih predstava, želja, mogućnosti i okolnosti uslovljenih društvenim normama i kanonima - u neprestanoj borbi između željenog, mogućeg i očekivanog.

Ta borba tela sa sopstvenom formom reflektuje sukob pojedinca sa svojim ličnim i društvenim ja, a prepoznavanje grča i nelagodnosti drugog/tuđeg tela donosi vrstu morbidnog zadovoljstva u tom tragičnom zajedništvu.

Na sličan način - lebdeći na pola puta između stvarnosti i fikcije, u agoniji insomnije telo je razapeto između napetosti i pokušaja opuštanja. Tako nemirno ono se migolji, opire, prepušta i odustaje. Stvarna forma tela tada postaje teret i oklop iz kog nema boga, baš kao ni od suda javnosti. U ovom virtuelnom performansu, telo s lakoćom menja svoje obličje, od erotski izmaštane opsene do nakaze iz noćne more. Svojom neuhvatljivošću podseća na nevidljivu paukovu mrežu – nežno tkanje kao smrtonosni ambis za mnoge. Gledalac svojim prisustvom i voljno/nevoljnom intervencijom oblikuje telo i razlaže ga na hiljadu mogućih slika i predstava koje, ipak, formira algoritam – moćni kreator savremenog sveta.

Ova interaktivna instalacija odvija se s druge strane galerije u javnom prostoru, obavijena tmi- nom noći, jer ako želite da vidite *Insomniju* morate ostati budni.





Mimesis

interaktivna instalacija

Mimesis je bio tech krug kretanja od prirodnog, samog po sebi, kroz ono konstruisano, tehnički i algoritamski uslovljeno, kretanje tog kruga je kretanje boja. Kameleonka Ka je simbolično ime kojim su stari egipćani nazivali dušu koja se prenosi na freske, lutke i objekte koji su činili faraonovu grobnicu.



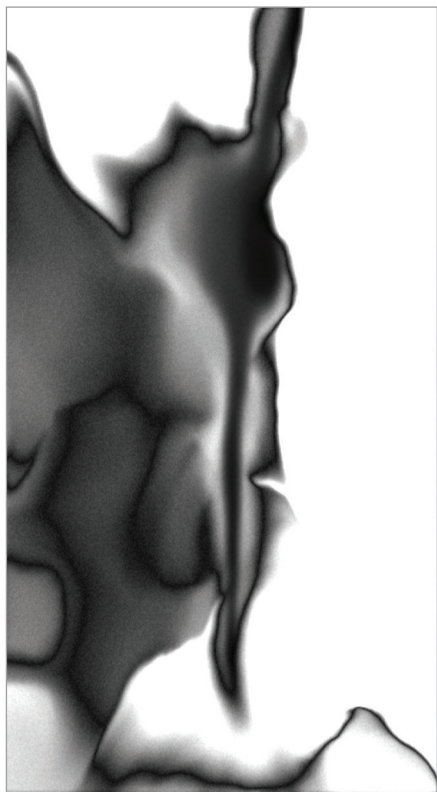
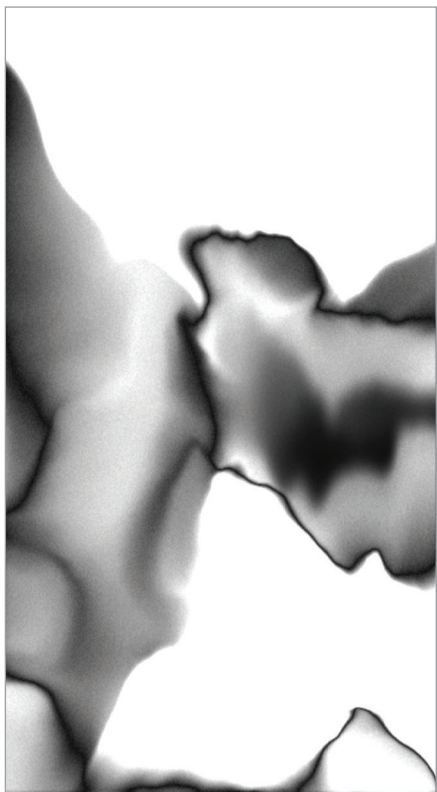
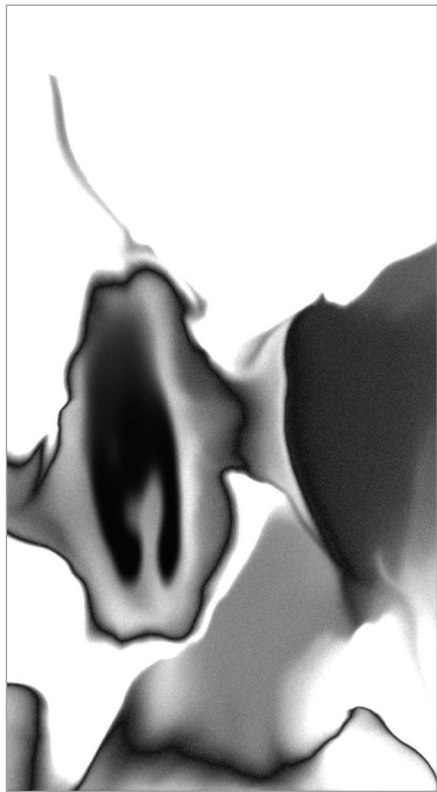
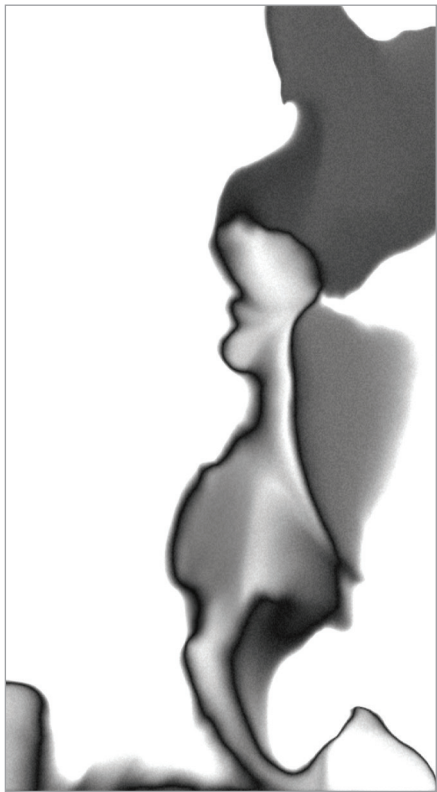


View from above

interaktivna audio-vizuelna instalacija

Instalacija pod nazivom *View from above* bavi se ispitivanjem pojedinačnog osećanja u okviru grupnog doživljaja. Audio-vizuelni kontekst nastaje posredstvom praćenja oformljenih nesvesnih obrazaca ponašanja i kretanja tako da se uspostavlja odnos uslovljenosti mnoštva i jednog.





Likvor

zvučni objekat

Projekat *Likvor* bavi se temom razmene informacija i dijalogom između vode (prirode) i čoveka u koleraciji sa tehnologijom.



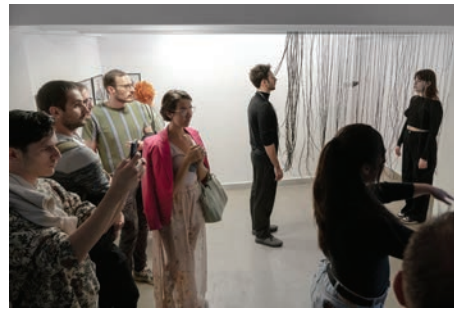


Konverzija

performans, audio instalacija

Rad istražuje život i aktivnosti pojedinaca u stvarnosti, kako fizičkoj tako i digitalnoj. Obe sfere poseduju i nameću svoja pravila, određuju način na koji možemo opstati u njima. Kontrast između stagnacije i pokreta ilustruje paralelu potrebe za konzumacijom sadržaja i ispadanjem iz ciklusa relevantnosti. Svakodnevno ostavljamo svoj trag u obe stvarnosti, pri čemu će naše aktivnosti imati uticaj samo na fizičku.



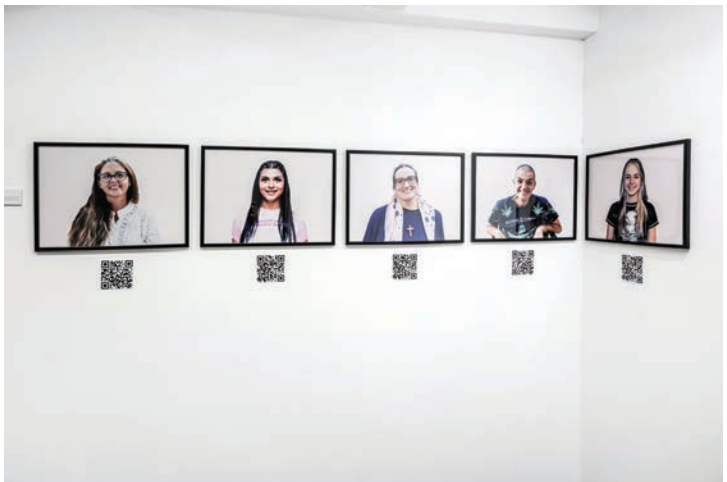


Ptičica

(Say cheese), fotografija

U seriji fotografija *Ptičica* imaćete susret sa ljudima koji se smeju na zahtev fotografa. Ispod svakog portreta nalazi se QR kod koji možete skenirati telefonom i pročitati njihovu životnu priču. Ovaj rad je podsetnik da ne sudite ljudima, jer osmeh ne otkriva sve.



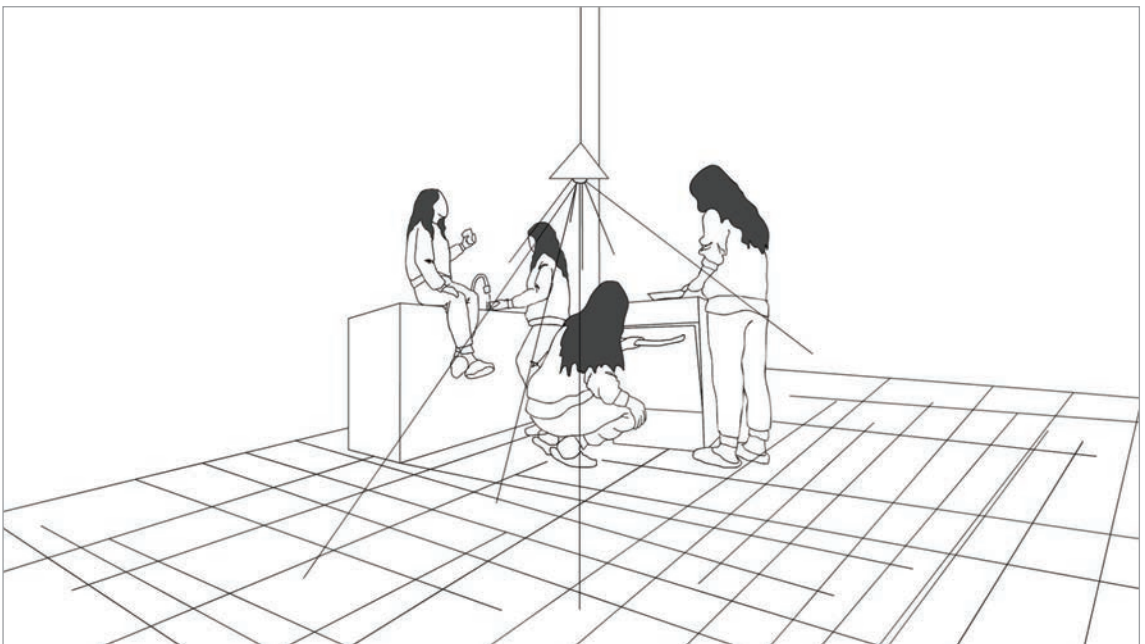
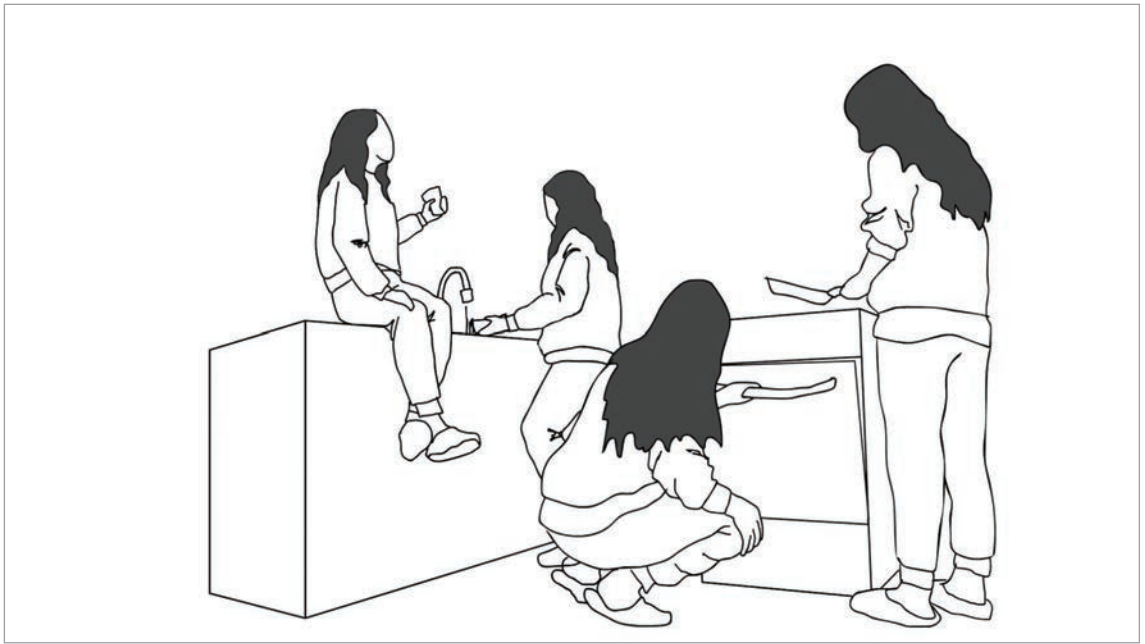


Svakodnevnica

video

Rad prikazuje radnje koje vršimo svaki dan. Sitnice koje se svakodnevno dešavaju i na koje ni ne obraćamo pažnju da ih radimo, jer su one deo naše ponavljajuće svakodnevnice.



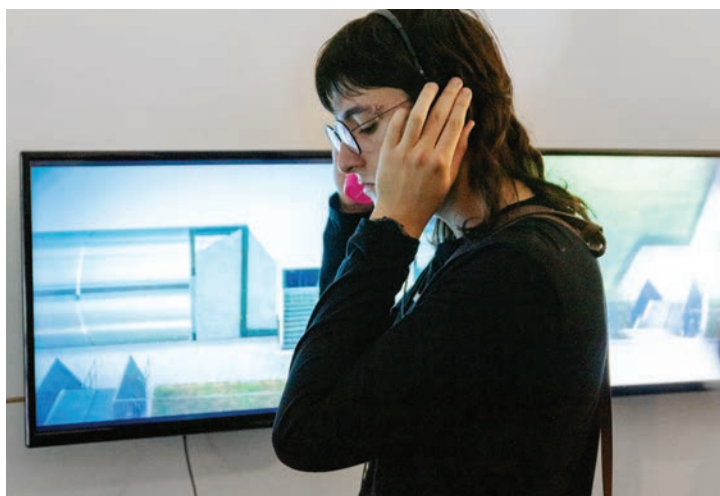


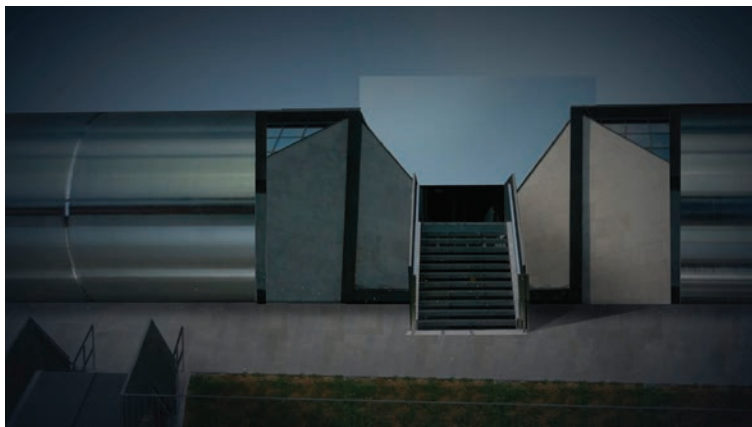
Između koda i sećanja

video instalacija

Ovaj rad sastoji se iz dva animirana digitalna kolaža i instalacije u vidu fiktivnog dnevnika. Nje- ga prati audio snimak odabrane zabeleške. Animacije prikazuju segmente arhitekture u okviru polu-realnih, polu-digitalnih pejzaža.

Priča iz dnevnika nastala je saradnjom sa AI-em, i ispričana je iz perspektive digitalnog entite- ta. Ulice koje su nekada vrvele od života, sada su lišene ljudi. Zašto, možda se pitate? Odgovor je neuhvatljiv poput sećanja ovog grada. Dok luta ulicama, bezimni pripovedač razmišlja o istoriji grada i svojoj ulozi u odnosu čoveka i mašine.





Nađa Balać (1992) Trenutno je treća godina Akademije umetnosti u Novom Sadu, modul Novi likovni mediji i to joj pruža otkrivanje i utvrđivanje u alatima za konstrukciju ideja u savremenom društvu.

Miloš Fath je audiovizuelni i performans umetnik iz Novog Sada. Njegova pozadina i pristup su multidisciplinarni i eksperimentalni, vođeni kombinovanjem vizuelne i zvučne umetnosti, tehnologije, filozofije, kulturologije i misticizma sa snažnim akcentom na pripovedanju priča i kritičkom istraživanju.

Ivana Tomanović (1971, Novi Sad). Magistrirala je na Akademiji za film i televiziju (FAMU) u Pragu - odsek fotografija. Od 2001. do 2015. godine radila je kao urednik i saradnik u časopisu za kulturu fotografije ReFoto (Beograd). Kao redovni profesor predaje fotografiju na Akademiji umetnosti, Univerzitet u Novom Sadu. Njen fotografski rad je posvećen subjektivnom istraživačkom radu kroz oblasti dokumentarne fotografije i iscenacije sa temama pejzaža kao provodnika čulnog, neposrednog doživljaja prirode u artefijalnom prostoru i čoveka i njegove egzistencijalne pozicije u odnosu na samog sebe, ali i društvo koje ga modeluje.

Marko Dokić (2001, Novi Sad) student je četvrte godine Akademije umetnosti u Novom Sadu, modul Slikarstvo.

Katarina Stević (2001, Paraćin). studentkinja je četvrte godine Akademije umetnosti u Novom Sadu, modul Slikarstvo.

Jelena Ostojić (2002, Vršac) studentkinja je druge godine na Departmanu likovnih umetnosti, Akademije umetnosti u Novom Sadu, modul Novi likovni mediji. U radovima primenjuje višemedijski pristup u istraživanju porostora, koleracije unutrašnjeg doživljaja i spoljašnjeg sveta i njihovu povezanost.

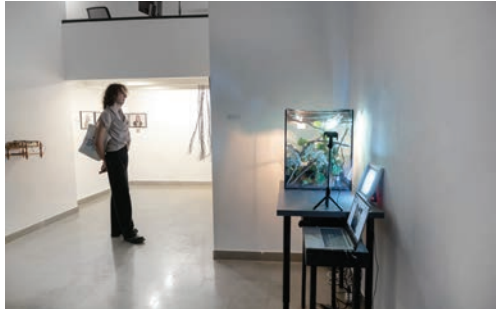
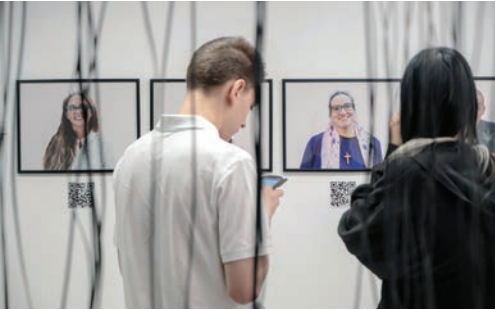
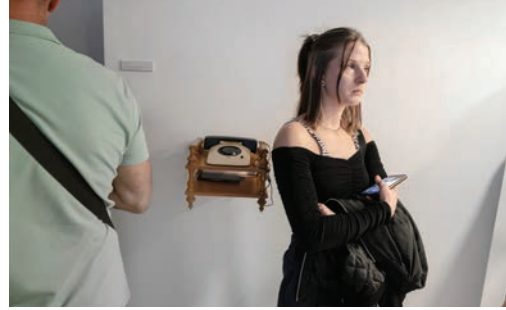
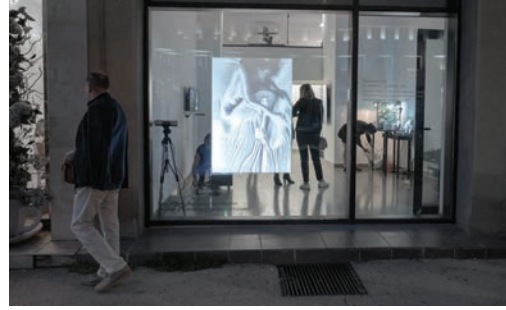
Dimitrije Despotovski (2003, Novi Sad) student je druge godine na Departmanu likovnih umetnosti, Akademije umetnosti u Novom Sadu, modul Novi likovni mediji. U dosadašnjoj praksi istražuje prostor kao i njegov uticaj na pojedinca ili grupu, uglavnom ideje sprovodi kroz medije instalacije i performansa.

Dunja Berar (2003, Novi Sad) studentkinja je Akademije umetnosti u Novom Sadu Departmanu likovnih umetnosti, modul Fotografija. Završila je srednju Tehničku školu Mileva Marić Ajnštajn na smeru fotografa. Pretežno se bavi režiranjem i dokumentarnom fotografijom.

Viktoria Semi (2002, Subotica) studentkinja je treće godine Akademije umetnosti u Novom Sadu, modul Slikarstvo.

Mirjana Milovanović (2002, Beograd) studentkinja je treće godine Akademije umetnosti u Novom Sadu, modul Slikarstvo. U svojim radovima istražuje teme vezane za tehnologiju, društvene mreže i identitet.

Sara Mladenović (2001, Aleksinac) studentkinja je Akademije umetnosti u Novom Sadu, modul Novi likovni mediji. Stvara na polju intermedijalne i konceptualne umetnosti. Neke od tema i motiva koje istražuje u svojoj praksi su odnos i komunikacija između prirode, kulture, identiteta i savremene tehnologije. Od 2017. godine izlaže na grupnim izložbama u zemlji i inostranstvu.





SMIC. Pomeraj u kôdu
Pokretna forma / Motion Art Form
izložba pokretnih formi
Motion Art Forms Exhibition

Organizator / Organizer:

Savez udruženja likovnih umetnika Vojvodine
Program *Novih umetničkih praksi*, SMIC. pokretna forma /
The Union of Associations of Fine Artists of Vojvodina
The *New Art Practices Programme*, SMIC. motion art form

Izdavač / Publisher:

Savez udruženja likovnih umetnika Vojvodine
The Union of Associations of Fine Artists of Vojvodina
Bulevar Mihajla Pupina 9, 21000 Novi Sad, Srbija
9 Bulevar Mihajla Pupina, 21000 Novi Sad, Serbia
Tel/phone: +381.21.524.991
suluvkontakt@gmail.com
suluv.org

*Glavni i odgovorni urednik, autor projekta i koordinator / Responsible Editor-in-Chief, autor of the project,
Project coordinator: Goran Despotovski*

Saradnica na kritičkom tekstu i recenziji / Associate for the critical text and review:

Jelena Guga, Naučna saradnica, Institut za filozofiju i društvenu teoriju, Univerzitet u Beogradu /
Jelena Guga, Research Fellow, Institute for Philosophy and Social Theory, University of Belgrade

Autor fotografije / Author of the Photos:

Aleksandar Danguzov, Goran Despotovski

Partner / Partner:

Akademija umetnosti Novi Sad / Academy of Arts in Novi Sad

Grafičko oblikovanje / Graphic Design: SULUV

Circulation / Tiraž: 200

Štampa / Printed by:

Novi Sad, 2023.

SMIC.

Pokrovitelji / Supported by:

Grad Novi Sad, Gradska uprava za kulturu / City of Novi Sad, City Administration for Culture



Partner / Partner:

Akademija umetnosti Novi Sad / Academy of Arts in Novi Sad



Podrška / Supported by:

Fondacija Novi Sad – Evropska prestonica kulture / Novi Sad Foundation – European Capital of Culture



CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

7.038.53(497.11)"20"(083.824)

ДЕСПОТОВСКИ, Горан, 1972-

SMIC : pomeraj u kôdu : [pokretna forma : izložba pokretnih formi : 25. septembar - 6. oktobar 2023. Galerija SULUV, Novi Sad] = [move in code] / [glavni i odgovorni urednik, autor projekta, koordinator, Responsible Editor-in-Chief, Autor of the Project, Project coordinator Goran Despotovski ; saradnica na kritičkom tekstu, Associate for the critical text and review Jelena Guga] ; [autor fotografije, Author of the Photos Aleksandar Danguzov, Goran Despotovski]. - Novi Sad : Savez udruženja likovnih umetnika Vojvodine, 2023 (Novi Sad : Futura). - 28 str. : ilustr. ; 20 x 25 cm

Delimično uporedo srp. tekst i engl. prevod. - Tiraž 200. - Sadrži biografske beleške o umetnicima s njihovim slikama.

ISBN 978-86-88319-45-4

а) Мултимедијална уметност -- Србија -- 21. в. -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 127994377



SMIC.

Savez udruženja likovnih umetnika Vojvodine, Srbija
The Union of Associations of Fine Artists of Vojvodina, Serbia
Program novih umetničkih praksi Udruženja
New Artistic Practices of the Association Programme
septembar 2023.

SMIC. Pomeraj u kôdu Move in Code

Pokretna forma / Motion Art Form

Izložba pokretnih formi / Motion Art Forms Exhibition